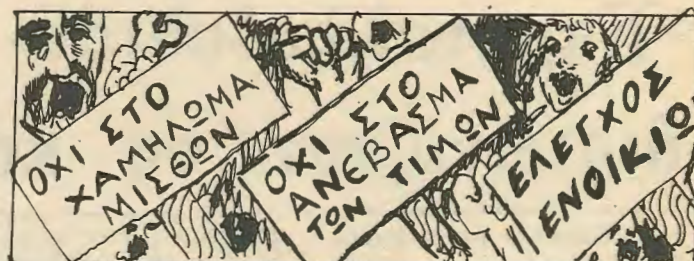

Στις άλλες σελίδες:

- IPAN
- MONA — ΖΥΓΑ
- ΕΠΕΤΕΙΟΣ Δ. ΛΟΪΖΟΥ
- ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΞΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Για να καθηλωθούν τα μεροκάματα

Δημοσιεύτηκε χωρίς να διαψευστεί πως άρχισαν να εισάγονται στον τόπο μας ξένοι εργάτες από την Ινδία. Ετσι μια προσπάθεια που από αρκετό καιρό καταβάλλουν οι κύπριοι εργοδότες αρχίζει να υλοποιείται. Περίττο να αναφερτεί πως η εισαγωγή ξένων εργατικών χεριών βασίζεται στην επιθυμία του κεφαλαίου να κρατήσει χαμηλά τα ημερομίσθια σε μια περίοδο που παρατηρείται κάποια ελλειψη εργατικών χεριών σ' ορισμένους τομείς της οικονομίας.

Για την ελλειψη εργατικών χεριών η σοσιαλιστική εκφραση έγραψε ξανά. Ο-φείλεται πρωταρχικά στο χαμηλό επίπεδο των ημερομισθίων καθώς και στην κακή

δομή των επενδύσεων, που απαιτούν πολλά εργατικά χέρια.

Το ότι η προσπάθεια που γίνεται εισαγωγή ξένων εργατών συνίσταται στην καθήλωση των ημερομισθίων φαίνεται και από τα μεροκάματα που προσφέρθηκαν στους Ινδούς εργάτες.

Πρόκειται για τον εξευτελιστικό μισθο των 60 λιρών το μήνα, αν και ακόμα δεν είναι εξακριβωμένο ποιο θα είναι το ωράριο κ.λ.π.

Είναι ακόμα ιδιαίτερα

απαράδεχτο το γεγονός ότι η εισαγωγή ξένων εργατών έγινε από ένα οργανισμό στον οποίο συμμετέχει σαν μέτοχος και το κράτος. Πρόκειται για το εργοστάσιο λιπασμάτων στο οποίο συμμετέχουν σαν μέτοχοι η ΕΜΕ, η Αρχιεπισκοπή, ο Συνεργατισμός και το κυπριακό δημόσιο.

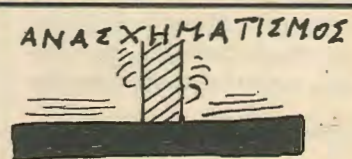
Οι επιπτώσεις μιας τέτοιας ενέργειας είναι σαφείς: Θα οδηγηθούμε σε μια καθήλωση των μεροκαμάτων, που σε μια περίοδο πληθωριστικών πιέσεων, θα έχει καταστρεπτικά αποτελέσματα για το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Χωρίς να πάρουμε υπόψη το θέμα της κατοχύρωσης των ξένων ερ-

γατών και τα δικά τους δικαιώματα, άλλα και πολλά κοινωνικά προβλήματα που στο μέλλον θα προκύψουν.

Περίεργη υπήρξε μέχρι στιγμής και η στάση των συντεχνιών που τηρούν ακόμα «σιγήν ιχθύος».

Ομως το θέμα δεν πρέπει να αφεθεί να περάσει απαρατήρητο.

Απειλείται άμεσα ο κύπριος εργαζόμενος. Απειλούνται και υποσκάπτονται τα κεκτημένα του δικαιώματα.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ, Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Ο Δρ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

...ούτε ήλο δυναλο να ασοδεχίω νιέσεις...

Η απόπειρα του Προέδρου Κυπριανού για «ανασχηματισμό» της Κυβέρνησης είναι ένα σημαντικό γεγονός. Όχι τόσο γιατί η ίδια η αλλαγή της σύνθεσης της Κυβέρνησης αποτελεί από μόνη της σοβαρό θέμα, αλλά γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση έδειξε ανάγλυφα μερικές βασικές αλήθειες για την πολιτική στη Κύπρο που μέχρι πρόσφατα μπορούσαν να συγκαλυφτούν σε κάποιο βαθμό.

Η πρώτη βασική διαπίστωση είναι η αδυναμία της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Προέδρου Κυπριανού να ακολουθήσει μια αυτόνομη πολιτική. Είναι γνωστό πως ο υπουργός Παιδείας έχει γίνει το επίκεντρο της επίθεσης της δεξιάς ενάντια στη Κυβέρνηση. Τόσο ο ΔΗΣΥ όσο και ο Αρχιεπίσκοπος, και πιο έμμεσα η Ελληνική πρεσβεία, έχουν κατά καιρούς προβάλει αυτό το θέμα. Αντίθετα για την αριστερά ο Δρ. Σοφianos

αποτελεί ένα «αποδεικτικό στοιχείο» απέναντι στο λαό για την ορθότητα της υποστήριξης της Κυβέρνησης Κυπριανού και γι' αυτό αντιδρά έντονα στις προσπάθειες απομάκρυνσής του.

Ο πρόεδρος Κυπριανού και το ΔΗΚΟ βρίσκονται μπροστά στο δίλημμα, ανοικτά πια, να διαλέξουν ανάμεσα στους ταξικούς συγγενείς τους και στους μέχρι σήμερα συμμάχους τους. Το Κυβερνών κόμμα έχει διχα-

στεί άσκημα, πάνω στο θέμα και ο Κυπριανού αγωνίζεται να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα. Αποτέλεσμα η «αναβολή» του ανασχηματισμού που δεν λύει το πρόβλημα αλλά απλώς το μεταθέτει χωρίς να υπάρχουν καλύτερες προοπτικές για τη λύση του.

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι ότι η δεξιά δεν είναι ακόμα σε θέση να αντεπεξέλθει σε μια ανοικτή σύγκρουση με την αριστερά. Η ίδια η αναβολή του «ανασχηματισμού» είναι μια μικρή, έστω και προσωρινή, νίκη για την αριστερά, που έγινε δυνατή με την ανοικτή τοποθέτηση του θέματος μπροστά στο λαό. Αυτή όμως η αδυναμία της δεξιάς να επιβάλει τη θέλησή της μειώνεται μέρα με τη μέρα, όχι μόνο, πάνω στο θέμα Σοφianos αλλά γενικά. Πριν μερικά χρόνια η δεξιά, με

το στίγμα της προδοσίας στο μέτωπο, κρυβόταν στο πετσί της περιμένοντας καλύτερες μέρες. Σήμερα μπορεί πια να δημαγωγεί με θρασύτητα και βρίσκεται στην επίθεση.

Γιατί όμως η δεξιά έριξε τόσο βάρος στην επίθεση ενάντια στο Δρ. Σοφianos; Το ερώτημα φαίνεται ανεξήγητο αν προσπαθήσουμε να το περιορίσουμε μέσα στα πλαίσια του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί όλα τα μέτρα του Υπουργού που δυσαρέστησαν τη Δεξιά δεν αποτελούν ένα τόσο μεγάλο θέμα αρχής. Οι λόγοι πρέπει να αναζητηθούν μέσα στις γενικότερες κοινωνικές εξελίξεις.

Ο Δρ. Σοφianos είναι ίσως η τελευταία έπαλξη της μεταπραξικοπηματικής περιόδου. Της περιόδου που για

τον κόσμο σήμαινε υπόσχεση για αγώνα. Σήμερα που η Δεξιά προσανατολίζεται σε μια «αδιευτέηση» του Κυπριακού, που ο αγώνας έχει χάσει την πιστευτότητα του, η διατήρηση του Σοφianos στο Υπουργείο Παιδείας αποτελεί επικίνδυνη παραφωνία. Όχι τόσο για τι ο Δρ. Σοφianos από μόνος του θα «τα καταφέρει» στη μάχη του με τη δεξιά αλλά γιατί η ύπαρξή του στο Υπουργείο αποτελεί σημαντικό παράγοντα ηθικής για το λαό και ιδιαίτερα ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς. Αντίθετα η απομάκρυνσή του θα ρίξει το ηθικό των αριστερών μαζών. Η επίθεση ενάντια στο Δρ. Σοφianos αποτελεί βασικά ένα πόλεμο ενάντια στο ίδιο αυτό, δεν είναι παρα η προετοιμασία του εδάφους για το «ομαλό» πέρασμα της κυβέρνησης στα χέρια της.

Η ομιλία του σ. Μάριου Τεμπριώτη στην επέτειο δολοφονίας του σ. Δ. Λοΐζου

ΒΑΡΥ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ

Εκμεταλλεύονται το εθνικό πρόβλημα για να διαιωνίζουν τη καταληστευση των εργαζομένων.

Πέρασαν πέντε χρόνια από τότε που οι φασίστες σκότωσαν το σύντροφο, ποιητή και δάσκαλο Δώρο Λοΐζου. Η θυσία του όμως έμεινε παράδειγμα για αγώνα σ' όλους τους ανθρώπους που πιστεύουν και αγωνίζονται για Λευτερία και σοσιαλισμό. Ίσως για πολλούς το όνομα του Δώρου Λοΐζου να μην λέει τίποτα, να είναι απλώς ένα όνομα νεκρού ανάμεσα σε χιλιάδες άλλα. Για μας όμως ο Δώρος είναι ένας πραγματικός ήρωας γιατί ήταν ένας αγνός επαναστάτης που δε δέιλιαζε μπροστά στο θάνατο κι ήξερε να μιλά στους ανθρώπους με τη γλώσσα της συνείδησης, μιας πολιτικής συνείδη-

σης που την έκτισε μέσα στη πάλη και τη συλλογική δουλειά. Γι αυτό και μας τιμά η παρουσία του στο δικό μας χώρο γιατί είναι λίγοι οι άνθρωποι σήμερα που δεν υποκρίνονται και ξέρουν να λέν την αλήθεια.

Η Σ.Ν.ΕΔΕΝ τιμήσε για ακόμα ένα χρόνο τη μνήμη του ήρωα με εκδηλώσεις στο οίκημα της στο Καϊμακλί και στην πλατεία Δώρου Λοΐζου. Δεκάδες μέλη της εργάστηκαν για την επιτυχία των εκδηλώσεων αφηλώντας την κούραση και τις τεχνικές δυσκολίες. Από τα χαράματα της 30ης Αυγούστου βγήκαν στους δρόμους πουλώντας την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» σε δική έκδοση για το Δώρο και

την εφημερίδα της νεολαίας «Σοσιαλιστική Έκφραση». Την ίδια νύχτα στο οίκημα της «Λαϊκής Σκηνής» στο Καϊμακλί ο Γ.Γ της ΕΔΕΝ Μάριος Τεμπριώτης χαιρέτησε την εκδήλωση και ο Χίλιανος σύντροφος ποιητής Πέδρο Ναβάρο τραγούδησε αντιστασιακά τραγούδια της Χιλής. Η εκδήλωση συνεχίστηκε με τραγούδια από τον Κώστα Χαραλαμπίδη και Γιάννη Χατζηλοΐζου και απαγγελίες από μέλη της σκηνής.

Στις 31 Αυγούστου οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με πορεία διαμαρτυρίας στους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας που κατέληξε στην πλατεία όπου πριν 5

χρόνια ο Δώρος Λοΐζου έπεσε νεκρός. Σε ομιλία του ο Γ.Γ της ΕΔΕΝ σύντροφος Μάριος Τεμπριώτης ανέλυσε τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις του Κυπριακού και τόνισε πως η Σ.Ν.ΕΔΕΝ είναι έτοιμη να δικαιώσει τη θυσία του Δώρου και να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι την τελική νίκη.

Ο Γ.Γ της ΕΔΕΚ Τάκης Χατζηδημητρίου καταδίκασε αυτούς που προσπαθούν να πλήξουν την ΕΔΕΚ και την ηγεσία της και προειδοποίησε ότι ο φάκελος της Κύπρου δε θα κλείσει ποτέ. Αξιοσημείωτος ήταν επίσης ο χαιρετισμός της Δημοκρατικής

Νεολαίας Δώρου Λοΐζου από τον σύντροφο Μάριο Σάββα που διακήρυξε ότι ο Δώρος Ζει και μας καθοδηγεί. Χαιρέτησαν την εκδήλωση εκπρόσωποι των επαρχιών Λεμεσού, Πάφου, Αμμοχώστου και Λάρνακας όπως και ο πρόεδρος του Σ.Κ.ΕΔΕΚ Βάσος Λυσσαρίδης.

Πιο κάτω η ομιλία του Γ.Γ της ΕΔΕΝ Μάριου Τεμπριώτη, και ο χαιρετισμός της Δημοκρατικής Νεολαίας Δώρου Λοΐζου.

Η ομιλία του Γ.Γ της ΕΔΕΚ Τ. Χατζηδημητρίου δημοσιεύτηκε στα «Νεα» το Σάββατο 1η του Σεπτέμβρη. Μ.Π.

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΟΜΙΛΙΑ:

Αυτοί, που πριν πέντε χρόνια αγωνίστηκαν ενάντια στο φασισμό. Αυτοί που αντιστάθηκαν με το όπλο στο χέρι, στο Καϊμακλί, στη Λεμεσό και στην Πάφο, βρίσκονται απόψε εδώ.

Αυτοί, που πρόταξαν τα γυμνα στήθια τους απέναντι στα φασιστικά και τα Νατοϊκά τάνκς, βρίσκονται απόψε εδώ.

Αυτοί που είναι πάντα έτοιμοι να παλέψουν για μια Κύπρο πραγματικά λεύτερη ανεξάρτητη και Σοσιαλιστική, βρίσκονται απόψε εδώ.

Βρίσκονται εδώ για να τιμήσουν ένα μεγάλο ήρωα της αντίστασης, ένα πραγματικό αγωνιστή του λαού, ένα μεγάλο άνθρωπο και ποιητή τον Δώρο Λοΐζου.

Βρίσκονται απόψε εδώ για να διακηρύξουν την αποφασιστική αντίθεση τους στην υποχωρητική ταχτική της άρχουσας τάξης και μιας μερίδας της αριστερής ηγεσίας.

Βρίσκονται εδώ για να διακηρύξουν ακόμα μια φορά πως οι αγώνες των λαών δεν κερδίζονται με πισωγυρίσματα, μυστικές διαβουλεύσεις, με συνέδρια, με ψηφίσματα και τα τέτοια αλλά με σκληρό με καθημερινό, ανυποχώρητο και αδιάλλαχτο αγώνα.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Πέντε χρόνια ύστερα από το πραξικόπημα και την εισβολή, πέντε χρόνια ύστερα από την δολοφονική απόπειρα ενάντια στο Πρόεδρο της ΕΔΕΚ Βάσο Λυσσαρίδη και την δολοφονία του Δώρου Λοΐζου, οι δολοφόνοι του μεγάλου - μας συντρόφου, οι δολοφόνοι αυτού του λαού κυκλοφορούν ακόμα ελεύθεροι.

Η περιφέρεια καθαρή έχει καταντήσει μια κενή λέξη για να κοροϊδεύουν τον κόσμο, και εφαρμόζεται στο μέτρο που περιλαμβάνει μερικούς ασήμαντους κυβερνητικούς υπαλλήλους και κλητήρες, οι οποίοι πληρώνουν σήμερα τα σπασμένα γιατι παρασύρθηκαν, αθώα ίσως, από την μυθολογία της ένωσης. Την ίδια στιγμή οι γνωστοί πληρωμένοι δολοφόνοι, οι ηγέτες του πραξικόπηματος, αυτοί που συνειδητά οδήγησαν τον τό-

πο στο χείλος του αφανισμού, απολαμβάνουν την ζεστασία των σαλονιών τους και την προστασία της κυβέρνησης, ή δανειοδοτούνται για να γίνουν μεγάλοι και τρανοί επιχειρηματίες.

Οι φασίστες κυκλοφορούν ελεύθεροι στον κρατικό μηχανισμό και στους δρόμους και προετοιμάζονται για καινούργια κτυπήματα ενάντια στον λαό, ενάντια στις οργανώσεις των εργαζομένων ενάντια σε κάθε προοδευτική αγωνιστική φωνή.

Αυτό δεν είναι καθαρή είναι καθαρά κοροϊδία και στάχτη στα μάτια του κόσμου.

Ο φασισμός είναι πάντα η τελευταία εφεδρεία της άρχουσας τάξης, είναι η ασφαλιστική δικλείδα για την διατήρηση της στην εξουσία. Γι' αυτό τον λόγο δεν πρόκειται ποτέ αυτή η άρχουσα τάξη να διαλύσει τους φασιστικούς μηχανισμούς. Τους διατηρεί και τους συντηρεί πάντα στη ζωή για να τους χρησιμοποιεί σαν παμπούλα, σαν φόβητρο ενάντια στον λαό και τους εργαζόμενους.

Όμως αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να κρατήσει αιώνια, η ώρα των εργατών και του λαού πλησιάζει και τα φασιστικά σκιαχτρα θα εξαφανιστούν μια για πάντα, από την οργάνη και το ξέσπασμα του αγανακτισμένου λαού.

Η αστική τάξη και η ολιγαρχία του πλούτου ηγεμονεύουν τον τόπο και τον αγώνα αυτού του λαού για περισσότερο από τριάντα χρόνια, και έχουν αποδείξει πως

είναι ανίκανη να δώσουν μια ικανοποιητική λύση στο κυπριακό πρόβλημα. Η ανικανότητα τους ξεκινά, από το γεγονός της εξάρτησης τους από το ξένο ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο και τα ξένα μονοπώλια. Γνωρίζουν πολύ καλά πως αν θέλουν να επιβιώσουν σαν άρχουσα τάξη, πως αν θέλουν και το θέλουν πάρα πολύ, να συνεχίσουν την εκμετάλλευση του πλούτου και της εργατικής δύναμης του νησιού, είναι υποχρεωμένοι να συμβιβάζονται και να υποχωρούν στις πιέσεις του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Ένα τραγικό παράδειγμα της ανικανότητας της δε-

ξίας, να προχωρήσει στη χάραξη μιας ουσιαστικής αντιιμπεριαλιστικής πολιτικής γραμμής και της αδυναμίας της να αντισταθεί στις πιέσεις των ιμπεριαλιστών είναι οι ενδοκυπριακές συννομιλίες.

Είναι γνωστό πως οι συννομιλίες επεβλήθηκαν από τους ιμπεριαλιστές, σε μια προσπάθεια να φέρουν σε συνεννόηση τις δύο άρχουσες τάξεις των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων, και να λύσουν τις διαφορές που αναπτύχθηκαν ανάμεσα τους σαν συνέπεια της εξαρτημένης ανεξαρτησίας και

Συνέχεια στην 5

IRAN: η αντίδραση κτυπα την ασυμπλήρωτη επανάσταση

Τους τελευταίους μήνες ένα άγριο κύμα δεξιού Ισλαμικού φανατισμού ανατάρσασεν το Ιραν. Μέσα απο μια σειρά αντιδραστικών, καταπιεστικών μέτρων εναντίον της αριστερας, των εθνικών μειονοτήτων, των γυναικών, οι δυνάμεις του Χομείνι έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο. Είναι φανερό πια σ' όλους ότι έχουν αναλάβει το μεγάλο και δύσκολο έργο να σταματήσουν τη εργατική τάξη απο την ολοκλήρωση της Ιρανικής επανάστασης - που κορυφώθηκε με το διώξιμο του Σάχη και μετα της κυβέρνησης Μπαχτιάρ τον περασμένο Φεβράρη - με την κατάλυση της εξουσίας.

Οι δυνάμεις που για χρόνια αγωνίζονταν για να φύγει ο Σάχης που βασανίστηκαν, θυσιάστηκαν, φυλακίστηκαν θα διερωτούνται ίσως σήμερα στο Ιραν προς τι όλοι οι πολύχρονοι αγώνες και θυσίες που έφεραν τον Χομείνι στην εξουσία.

Άλλοι παράγοντες, όπως η ηγεσία του Λαϊκού Κόμματος Τουντεχ (του φιλοσοβιετικού Κομμουνιστικού Κόμματος της Περσίας) θα έχουν ίσως εκπλαγή και σοκαριστεί με τη νέα τροπή που πήραν τα γεγονότα. (Κλείσιμο των γραφείων της Τουντεχ, εκτέλεση δύο μελών του κ.λ.π.

Οι αναγνώστες της Σ.Ε. πρέπει να συγκαταλέγονται μέσα σ' εκείνους που εκπλάγησαν λιγότερο απο τη «μεταστροφή» των Χομεινικών στο Ιραν. Γιατί η εφημερίδα μας υποστήριξε φορτικά πως εφ' όσον έλειπε ο επαναστατικός εκείνος φορέας που θα προχωρούσε ενάντια στους αστούς (Μπαζαρκαν κ.λ.π) και τον Χομείνι στην κατάλυση της εξουσίας απο την εργατική τάξη η εργατική τάξη και ο λαός του Ιραν θα έμεναν απροστάτευτοι μπροστα στα χτυπήματα που μια αδύνατη Κυβέρνηση όπως την κυβέρνηση Μπαζαρκαν - Χομείνι θα ήταν αναγκασμένη να καταφέρει, στην ανικανότητα - της να κυβερνήσει τη χώρα και να λύσει τα πολλαπλά προβλήματα που ξεσκίζουν την Ιρανική Κοινωνία - Εθνικές μειονότητες, οικονομικό κλπ.

Τα τελευταία χτυπήματα της αντίδρασης ξεσκέπασαν ακόμα την ιστορικά ξεπερασμένη πολιτική του κόμματος Τουντεχ που -εκφράζοντας μια πολύ γνωστή στους Κυπρίους ξεφτισμένη τακτική - κρύφτηκε πίσω απο το πρόγραμμα του Χομείνι και τον άφησε να ηγείται

ανενόχλητα χωρίς να προβάλει δικό - του ανεξάρτητο πρόγραμμα για κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας και χωρίς να εξηγεί στην εργατική τάξη μέχρι που μπορούσε να φτάσει την επανάσταση ο Χομείνι και ποιος μπορούσε να την ολοκληρώσει.

Να λοιπόν που ο συμβιβασμός με τον «προοδευτικό» Χομείνι δεν έσωσε ούτε την ίδια την Τουντεχ ούτε την εφημερίδα - της απο την επίθεση της δεξιάς.

Στο ίδιο μοιραίο λάθος - αλλά σε μικρότερο βαθμό - έχει περιπέσει και η άπειρη ηγεσία του κινήματος των Φενταγιν και Μοτζαχιντιν που φάνηκαν αναποφάσιστοι στη στάση - τους απέναντι στην Κυβέρνηση, αφού παρα την αντιπολιτευτική, αγωνιστική - τους στάση δεν προχώρησαν στο σπάσιμο των δεσμών - τους με την κυβέρνηση για ένα ανεξάρτητο σοσιαλιστικό πρόγραμμα.

Ποιες είναι λοιπόν οι διαγραφόμενες προοπτικές της Ιρανικής Επανάστασης μετά τα νέα γεγονότα;

Αναμφίβολα η Επανάσταση δέχτηκε ένα οδυνηρό χτύπημα και η ολοκλήρωση - της σπρώχτηκε αρκετά βήματα πίσω. Τα καταπιεστικά μέτρα που είδαμε να παίρνονται ενάντια στην αριστερά και τις εθνικές μειονότητες θα ακολουθήσουν άλλα ίσως ακόμα πιο σκληρά μέτρα. Σίγουρα θα χυθεί κι άλλο αίμα ακόμα και θα καταπολεμηθούν κι άλλες πολιτικές ελευθερίες στην απελπισμένη προσπάθεια του καθεστώτος να επιβάλει την κυριαρχία - του.

Όλα αυτά τα μέτρα ίσως καταφέρουν να σιγήσουν για λίγο τις αντιπολιτευόμενες δυνάμεις και να σταθεροποιηθούν προσωρινά το αντιδραστικό Χομεινικό

καθεστώς. Μακροπρόθεσμα όμως τα πράγματα αλλάζουν:

Τα προβλήματα του Ιραν είναι πολλά και σοβαρά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η «Σ.Ε.» εξήγησε επανειλημμένα πως οι κοινωνικό - οικονομικές ανάγκες ήταν η ρίζα της Ιρανικής εξέγερσης. Ο Σάχης κληροδότησε στο νέο καθεστώς ένα Ιραν με καταστραμμένη αγροτική οικονομία, μαζική ανεργία, μια εθνική οικονομία, όπου 10% του πληθυσμού ξόδευαν τα 40% του εθνικού πλούτου, άφρησε φτώχεια, αμάθεια, αρ-

δυνάτων» και των «στερημένων» οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν ακόμα χειροπιαστά ωφέλη στους επτά μήνες της Χομεινικής εξουσίας. Εν τω μεταξύ ο πληθωρισμός ξεπέρασε ήδη τα 30%.

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μετα τις μαχητικές μαζικές διαδηλώσεις υπέρ της ισότητας των γυναικών του περασμένου Μάρτη που κατάφεραν να ματαιώσουν την επίθεση της παραδοσιακής καταπιεστικής, μουσουλμανικής ενδυμασίας και παρα τις υποσχέσεις του καθεστώτος Χομείνι, η επίθεση εναντίον της θέσης της γυναίκας ήλθε δριμύτερη με διακρίσεις στη βιομηχανία, στους νόμους περί ηθικής, στα σχολεία κλπ. Η καταπίεση σ' αυτό τον τομέα θυμίζει μεσαιώνα.

Διάφορες εθνικές μειονότητες στις οποίες οι εθνικιστές σιίτες μουσουλμάνοι ηγέτες δεν αναγνωρίζουν βασικές εθνικές ελευθερίες είναι αρκετό να καταλάβουμε το μέγεθος του προβλήματος για το καθεστώς του Ιραν.

Η αγριότητα των επιθέσεων ενάντια στις μειονότητες που κορυφώθηκε με την κήρυξη ολοκληρωμένης κλίμακας πολέμου ενάντια στους Κούρδους προδίδουν τον φόβο της κυβέρνησης απέναντι στο υφάιστείο που λέγεται εθνικό ζήτημα. Επαναλαμβάνουμε πως ακαμμία αστική ή θρησκευτική κυβέρνηση δεν είναι ικανή να εξασφαλίσει την ενότητα των μειονοτήτων σ' ένα ενιαίο κράτος. Μόνο σ' ένα σοσιαλιστικό κράτος όπου εξαλείφονται οι διαφορές με βάση την θρησκεία και τη γλώσσα και εξασφαλίζονται όλα τα δικαιώματα πολιτιστικά και κοινωνικό - οικονομικά - όλων των μειονοτήτων είναι δυνατή η ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία - τους» (Σ.Ε φύλλο 62 6 Απρίλη).

Στην ανικανότητα του Χομείνι και της κλίμακας - του να κυβερνήσει το Ιραν και να δώσει λύση σ' όλα αυτά τα προβλήματα, φορτώνεται δημαγωγικά όλη η αντίδραση στα μέτρα - του στον ιμπεριαλισμό, σε ξένα σχέδια, στην εισαγωγή της δυτικής κουλτούρας κλπ.

Τόσο όμως η εργατική τάξη και οι αγρότες, όσο οι γυναίκες και οι εθνικές μειονότητες δεν αγωνίστηκαν για τόσα χρόνια, δεν βασανίστηκαν, δεν θυσιάστηκαν για να κυβερνήσει ένας Χομείνι. Μπορεί, όπως είπαμε, τα σκληρά καταπιεστικά μέτρα, να σιγήσουν την φωνή - τους για λίγο. Αλλά ο Ιρανικός λαός πριν τον Σάχη δεν είναι ο ίδιος με τον Ιρανικό λαό μετά τον Σάχη. Το σχολείο της επανάστασης δίδαξε πολλά στις Ιρανικές μάζες. Απόδειξε τη δύναμη που έχουν. Και τους έδωσε εμπιστοσύνη σ' αυτήν.

Όσο για το Χομείνι και τους άλλους αρχηγούς το τεστάρισμα απο τις πλατείες μάζες των υποστηρικτών - τους θα ολοκληρωθεί σιγά - σιγά. Κι όταν αποδειχτεί - και θα αποδειχτεί - πως είναι ανίκανοι να λύσουν τα προβλήματα που μόνο η οργανωμένη σοσιαλιστική οικονομία - κοινωνία μπορεί να λύσει, οι μάζες θα στραφούν σε νέους αρχηγούς. Εν τω μεταξύ όπως παραμένει τραγικά άλυτο το πρόβλημα της δημιουργίας του ανεξάρτητου οργανωμένου επαναστατικού φορέα που θα φέρει την εργατική τάξη στην εξουσία. Πόσο καιρό θα παραμένει άλυτο είναι δύσκολο να προβλέψει κανένας.

ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ανκαι δεν βγαίνουν πολλές πληροφορίες τελευταία απο το Ιραν λόγω των περιορισμών ενάντια στην ελευθερία του τύπου που θήγει ο Χομείνι υπάρχουν μερικές πληροφορίες για τα καταπιεστικά μέτρα που πήρε το καθεστώς τους τελευταίους μήνες. Δίνουμε μερικά χαρακτηριστικά στοιχεία για να ζωντανέψουμε την εικόνα της κατάστασης.

Οι τοίχοι της Τεχεράνης είναι καλυμμένοι με αντικομμουνιστικά συνθήματα όπως: «θάνατος στον Κομμουνισμό», «θάνατος στους Φενταγιν».

Δεξιοί φανατικοί μουσουλμάνοι επιτίθενται άγρια σε συγκεντρώσεις στη Τουντεχ, των Φενταγιν κ.λ.π ενάντια σε αριστερούς διαδηλωτές.

Οι σύμβουλοι του Χομείνι ρίχνουν το φταίξιμο για τα προβλήματα του Ιραν «στους αριστερούς».

Επιθέσεις, εμπρησμοί ενάντια σε βιβλιοπωλεία, γραφεία αριστερών οργανώσεων.

Κλείσιμο δημοκρατι-

κών και αριστερών εφημερίδων (περιλαμβανομένης της εφημερίδας της Τουντεχ). Εκδίωξη ξένων δημοσιογράφων.

Φυλάκιση 12 μελών του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Αχβαζ, για μήνες χωρίς δίκη. Φυλάκιση γνωστών ατόμων που φυλακίστηκαν πολλές φορές απο το Σάχη.

Εκτέλεση δύο μελών της Τουντεχ στο κλείσιμο του γραφείου του κόμματος.

Εκτελέσεις γυναικών για μοιχεία.

Οργάνωση παρα - στρατιωτικών μουσουλμανικών ομάδων (με δεκάδες χιλιάδες μέλη).

Δημιουργία μιας νέας μυστικής αστυνομίας της ΣΑΒΑΜ σε αντικατάσταση της ΣΑΒΑΚ.

Άγρια επίθεση με αεροπορία, πυροβολικό και τεθωρακισμένα ενάντια στους Κούρδους που κατάληξε σε λουτρο αίματος.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Ο πιο μεγάλος πονοκέφαλος, για το νέο καθεστώς αποδείχτηκε όπως έγκαιρα πρόβλεψε η «Σ.Ε.», ο αγώνας των εθνικών μειονοτήτων για απόκτηση των βασικών - τους πολιτικών, πολιτιστικών και εθνικών δικαιωμάτων. Αν θυμηθούμε πως τα 50% του Ιρανικού λαού αποτελούνται απο

ρώστεια, επιδημίες, αγεφύρωτες ταξικές αντιθέσεις κι υποστηρίξαμε σταθερά πως τα προβλήματα στον αγροτικό και το βιομηχανικό τομέα δεν μπορούν να λυθούν χωρίς να ξηλωθούν ολότελα οι παλιές καπιταλιστικές δομές.

Η κυβέρνηση Χομείνι μπροστα στην λαϊκή πίεση αναγκάστηκε να πάρει μερικά αντικαπιταλιστικά μέτρα στην προσπάθεια - του να συγκρατήσει τις μάζες παρα την δημαγωγική πολιτική του καθεστώτος, όμως, υπέρ των α-

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ:

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΜΟΝΑ-ΖΥΓΑ

«Το μέτρο μονα-ζυγα είναι άδικο, αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό. Είναι ανεπαρκές και φανερώνει ότι οι δημιουργοί του μέτρου αυτού φοβούνται να λάβουν πραγματικά μέτρα για να λύσουν το πρόβλημα. Με λλία λόγια έν το λαλει η ψυχή -τους».

Αυτα δήλωσε χαρακτηριστικά ένα απο τα 25 άτομα που έδωσαν συνέντευξη στη Σ.Ε για το μέτρο μονα - ζυγα εκφράζοντας την αγανάκτηση του λαου για το μέτρο αυτο που έφερε τόση ταλαιπωρία — κυρίως στους εργαζόμενους και τους φτωχους — χωρις να λύει κανένα πρόβλημα.

Με την έρευνα αυτη ρωτήθηκαν άτομα που καλύπτουν πλατεία στρώματα της Κυπριακής Κοινωνίας. Εργάτες, οικοδόμοι, δάσκαλοι, μικροεπιχειρηματίες, αγρότες. Μπορεί να μην είναι μεγάλο και αυστηρα αντιπροσωπευτικό το δείγμα-μας, δείχνει όμως ξεκάθαρα τα αισθήματα του λαου απέναντι στο μέτρο αυτο που εισήγαγε η κυβέρνηση χωρις κανένα προγραμματισμο, χωρις πολλη σκέψη και παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι όπου εφαρμόστηκε το μέτρο δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα αλλα ταλαιπωρία και προβλήματα στα φτωχότερα στρώματα του λαου.

Τα αποτελέσματα της έρευνας:

Μόνο 4 (16%) απο τους ερωτηθέντες είχαν δύο αυτοκίνητα (ένα μονο και ένα ζυγο). Ο ένας ο επιπλοποιος χρειάζεται το δεύτερο αυτοκίνητο για τη δουλεια- του. Μόνο αυτους τους τέσσερεις φαίνεται να μην επηρεάζει το μέτρο.

ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ;

ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ -ΤΟΥΣ

24% των ερωτηθέντων επηρεάζει το μέτρο στη δουλεια τους. Μερικα παραδείγματα:

ΑΓΡΟΤΗΣ: «Θέλω να πάω στα χωράφια για επείγουσα δουλεια και δεν μπορω να πάω».

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ: «Με το αυτοκίνητο χρειάζεται να μετακινούμαι προς και απο τη δουλεια -μου τις νυχτερινες ώρες που δεν έχει λεωφορεία».

ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ: «Επειδη χτίζω σπίτι δικο -μου και δεν υπάρχει λεωφορείο στην περιοχή δεν έχω μέσο να πάω στη δουλεια- μου κι έτσι πηγαίνω περπατητός ενάμιση μίλι».

Λόγω των εξαιρέσεων δεν επηρεάστηκε φαίνεται όλων η εργασία απο το μέτρο. Δεν ρωτήσαμε

γενεις που ζουν μακρια, εκδρομες, γάμους, κλπ.

Το μέτρο αυτο φαίνεται να χτυπα βανάυσα τις οικογενειακες - συγγενικές σχέσεις που τόσο χτυπήθηκαν ήδη απο την προσφυγία και τη διασπορα των συγγενων. Χτυπα ακόμα τις λίγες ευκαιρίες που έχει η φτωχολογία για αναψυχη, και για να ξεφεύγει απο την καταπίεση της δουλειας.

ΠΟΙΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ;

Μόνο σε μια περίπτωση (έχει αυτοκίνητο μονο και ζυγο) δηλώθηκε ότι το μέτρο δεν επηρεάζει κανένα. Στις υπόλοιπες 96% των περιπτώσεων αναφέρθηκε με τον ένα ή άλλο τρόπο ότι επηρεάζει τους φτωχους, όσους έχουν ένα αυτοκίνητο, τους «φτωχους και τους μεσαίους» ενω οι πλούσιοι μπορούν να έχουν δύο και τρία αυτοκίνητα, μπορούν να νοικιάζουν αυτοκίνητα, μπορούν να ταξιδέψουν στις «βιλλίτσες» -τους πριν τις 5 το Σάββατο και να επιστρέψουν τη Δευτέρα κλπ, κλπ. Μερικα παραδείγματα:

Ερ: «ΠΟΙΟΥΣ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΣ ΛΙΓΟΤΕΡΟ;»

Κ.Σ. Επιπλοποιος (Μουτουλλας): «Τους φτωχους — Οι φτωχοι είναι υποχρεωμένοι να δουλέουν και Σάββατο και Κυριακη. Οι πλούσιοι ενοικιάζουν και αυτοκίνητο αν θέλουν. Συνήθως φυσικα έχουν 2 και 3 αυτοκίνητα».

Τ.Π. Οικοδόμος: Επηρεάζει περισσότερο τους φτωχους και λιγότερο τους πλούσιους. Διότι το μέτρο δεν εφαρμόζεται για όλους τους πολίτες με τον ίδιο τρόπο. Είναι φανερο πως ο παράγων χρήμα, αχρηστεύει το μέτρο και γι αυτο όσοι δεν έχουν χρήματα επηρεάζονται και όσοι έχουν δεν επηρεάζονται».

Ζαχαροπλάστης: «Τον εργαζόμενο λαο που δεν έχει ικονομικη ευχέρεια για δυο αυτοκίνητα».

Αγρότης: «Εμας τους φτωχους, μας επηρεάζει περισσότερο και το κεφάλαιο καθόλου».

ΘΑ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΘΕΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΡΟ;

80% ΟΧΙ - καθόλου.
12% πολυ λιγη (μισο

μέχρι ένα στα εκατο ανάφερε κάποιος!)
8% ΝΑΙ.

Επιπλοποιος: «Τες δουλειες που θα έκανε με το αυτοκίνητο Σάββατοκυριακο τις κάνω καθημερινες».

Οικοδόμος: «Οση βενζίνη εξοικονομηθει το Σάββατοκυριακο θα χαθει τες άλλες μέρες».

Πολιτικός Μηχανικός: «Έχει τόσες πολλές εξαιρέσεις που δεν θα εξοικονομείται ενέργεια».

Μάγειρας: «Σε πολυ μικρο βαθμο διότι την Κυριακη που δικαούνται τα μονα ή τα ζυγα θα κυκλοφορουν σχεδον όλα υποχρεωτικα αφου ξερουν ότι την άλλη Κυριακη δεν θα μπορούν να κυκλοφορήσουν».

Οι απαντήσεις μιλουν μόνες -τους: Άχρηστο το μέτρο.

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΘΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΝ ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΒΕΝΖΙΝΑ;

Όλοι εκτος απο ένα που θα εξοικονομει, — υπολογίζει — 2 γαλόνια το μήνα, δεν θα εξοικονομουν βενζίνη για τους λόγους που ενδειχτικα αναφέρθηκαν πιο πάνω.

«Έννεν με το ζόριν, που εννα με υποχρεώσουν να φυλάω βενζίνη. Έτσι έν να το πάω πίκκανι! Μας δήλωσε αγανακτισμένος ένας εργάτης».

ΠΟΣΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΜΕΤΡΟ;

Πόσοι λοιπον υποστηρίζουν αυτο το μέτρο; 8% του δείγματος μας περιλαμβάνει 2 απο τους 4 που είχαν δύο αυτοκίνητα). Οι υπόλοιποι — 92% — που αντιπροσωπεύουν σίγουρα παρα το μικρο δείγμα, όπως φαίνεται απο διαμαρτυρίες οργανώσεων και ατόμων κατα προσέγγιση όλο το κυπριακο λαο φωνάζουν ανεπιφύλακτα και οργισμένα το μεγάλο ΟΧΙ.

Παραθέτουμε μερικα επίθετα και δηλώσεις για το μέτρο για δικαιολόγηση της στάσης -τους αυτης:

«Είναι εναντίον των φτωχων» «ενάντια στα λαίκα αισθήματα» «άνισο στο νόμο και τις εξαιρέσεις», «αντιδη-

μοκρατικο», «αντιλαϊκο», «ταλαιπωρει τον κόσμο άδικο», «καταπιεστικο - φασιστικο», «διχτατορικο».

Θέλει κι άλλα ο υπουργος Εμπορίου για να δει τα αισθήματα του λαου απέναντι στο μέτρο;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ;

Διαμαρτυρίες στη βουλη (20%), διαδηλώσεις διαμαρτυρίες (50%), Προσφυγες στο Συνταγματικό δικαστήριο (30%) απεργίες (12%), γενικη ανυπακοη στο μέτρο — παρανομία γενικη (8%). Μόνο δύο ερωτηθέντες (έχουν και μονο και ζυγο αυτοκίνητο) δήλωσαν ότι δεν πρέπει να γίνει τίποτε. Οι υπόλοιποι αναφέρουν 2 και 3 ειδων ενέργειες που πρέπει να γίνουν. Η πλειοψηφία υποστηρίζει οργανωμένες διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες με την καθοδήγηση των οργανώσεων. Διάχυτη στις απαντήσεις η αποφασιστικότητα των ανθρωπων αυτων να πολεμήσουν αγωνιστικα το μέτρο και να υποστούν και θυσίες και να αγωνιστούν σκληρα για να το σταματήσουν. Ας το έχουν υπόψη τόσο οι οργανώσεις όσο και η κυβέρνηση.

Ιδιωτικός Υπάλληλος: «Να βγούμε στους δρόμους με συνθήματα και διαδηλώσεις».

Αστυνομικός: «Να πολεμήσουμε το μέτρο με διαδηλώσεις και απεργίες».

Οικοδόμος: «Να οργανωθούμε για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε πιο συντονισμένα το αίτημα μας. Να προσφύγουμε και στο συνταγματικό δικαστήριο οργανωμένα».

Μηχανικός: «Να διαμαρτυρηθούμε με κάθε τρόπο — Να κινητοποιηθούν οι οργανώσεις».

Οικοδόμος: «Να διαμαρτυρηθούμε μέσω και αυτης ακόμα της βουλης. Ακόμα, να παρανομήσουν όλοι οι αυτοκινητιστες οπότε δεν θα είναι και εύκολο η κυβέρνηση (για να μην πω δικαιοσύνη) να καταδιώξει όλους τους αυτοκινητιστες».

Μάγειρας: «Να καταναλώνουμε την ίδια και περισσότερη ακόμα βενζίνη όπως πριν για να δει η κυβέρνηση την καταπιεστικη οικονομία που θέλει να κάμει. Αυτο είναι ένα μέτρο και μια θυσία εκ μέρους των αυτοκινητιστων για να σταματήσουν τα μονα - ζυγα».

ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Εκμεταλλεύονται το εθνικό πρόβλημα για να δαιμονίζουν τη καταληστευση των εργαζομένων.

(Συνέχεια από τη σελ. 2
του συντάγματος που προέ-
κυψε από τις συμφωνίες Ζύ-
ριχης — Λονδίνου.

Αν ως τώρα αυτές οι συνομιλίες δεν έφεραν το πο-
θούμενο για τους
ιμπεριαλιστές αποτέλεσμα
είναι γιατί ανάμεσα στην Ε-
/Κυπριακή και την Τ/Κυ-
πριακή δεξιά υπάρχουν ακόμα
ένα χάσμα απόψεων ένα χά-
σμα όμως που περιορίζεται
στα προσχήματα, στα ποσο-
στα και στα παζάρια. Απο-
την άλλη πλευρά υπάρχει
κι ισχυρή πίεση του λαού και
των προσφύγων που δεν είναι
διατεθειμένοι ν' ανεχτούν
άλλες υποχωρήσεις ή να ξε-
πουλήσουν τα σπίτια τους,
τις περιουσίες τους και τη γη
τους. Ωστόσο οι συνομιλίες
είχαν κάποια αποτελέσματα.
Η Ε/κυπριακή δεξιά θέλει να
βγει από το αδιέξοδο προ-
σπαθώντας να πετύχει μια
συμβιβαστική λύση, ενώ την
ίδια στιγμή δεν φαίνεται έ-
τοιμη να οριοθετήσει ένα τε-
λευταίο σύνορο
υποχωρήσεων.

Μέσα σ' αυτά τα πλαι-
σια, χρόνο με τον χρόνο προ-
χωρεί σε νέες σταδιακές
υποχωρήσεις: Αρχικά έγινε
δεκτή η έννοια Ομοσπονδι-
ας, ύστερα έγινε δεκτή η πο-
λυπεριφερειακή Ομοσπονδι-
α σε αντίθεση με την
διζωνική λύση που αντέτασ-
σε ο Ντενκτας, τέλος προτά-
θηκε από την Ε/Κυπριακή
πλευρά και μάλιστα σε χάρ-
τες η διπεριφερειακή δικoi-
νοτική ομοσπονδία και
αναγνωρίστηκε επίσημα σαν
κριτήριο η «ασφάλειά» της
Τ/Κ κοινότητας.

Να ποια ήταν τα αποτε-
λέσματα μέχρι σήμερα των
συνομιλιών.

Αυτή την στιγμή βρι-
σκόμαστε μπροστά σε ένα
νέο αδιέξοδο. Ύστερα από
το ναυάγιο των συνομιλιών
πριν καλά-καλά αρχίσουν,
και ύστερα από το όργιο φή-
μων γύρω από το θέμα της
Αμμοχώστου που αποσκο-
πούσε στην παραπλάνηση
των προσφύγων, άρχισε μια
άσκοπη συζήτηση γύρω από
τους όρους «διζωνική» και
«διπεριφερειακή».

Η άρχουσα τάξη, η ηγε-
σία του ΑΚΕΛ κάλεσαν τους
Τουρκοκύπριους, δηλ. τον
Ντενκτας, να ξεκαθαρίσουν
τι εννοούν με τον όρο.

Μα η θέση του Ντενκτας,
είναι ξεκαθαρισμένη από
καιρο. Ο Ντενκτας εννοεί και
το λέει δυο χωριστά κράτη,
δυο χωριστές κυβερνήσεις,
δυο χωριστές οικονομίες,
εννοεί την μη επιστροφή

όλων των προσφύγων στα
σπίτια τους, εννοεί μια ανί-
σχυρη και αδύναμη κεντρική
εξουσία, εννοεί τέλος την
διχοτόμηση.

Ενώ από την άλλη πλευ-
ρα επιδιώκει γενικές και
αόριστες συμφωνίες για να
ευσπείρει την σύγκλιση και
να έχει την δυνατότητα υπα-
ναχωρήσης από οποιαδήποτε
συμφωνία.

Αυτοί που δεν έχουν
ποτε ξεκαθαρίσει με σαφή-
νεια την θέση τους, αυτοί που
περιορίζονται σε αοριστο-
λογίες και αρέσκονται να
παίζουν με έννοιες και λέξεις
και από την άλλη να δημαγω-
γούν για μακροχρόνιο και
ανυποχώρητο αγώνα είναι η
Ε/Κυπριακή δεξιά.

Αγαπητοί φίλοι και συ-
ναγωνιστές,

Είναι φανερό πως όσο
καιρο το Κυπριακό πρό-
βλημα βρίσκεται στα χέρια
της άρχουσας τάξης, τόσο
του «νότου», όσο και του
«βόρρα», ο τόπος οδηγείται
σταδιακά σε επικίνδυνες υ-
ποχωρήσεις και καταστρο-
φικά βήματα.

Η έννοια του απελευθε-
ρωτικού αγώνα έχει υποβιβα-
στεί με πρωτοπόρο την
ηγεσία του ΑΚΕΛ δυστυχώς
- σε κινήγι ψηφισμάτων στα
διάφορα διεθνή συνέδρια και
παραπληνητικούς πανηγύρι-
κούς σε άτονες συγκεντρώ-
σεις. Το Κυπριακό πρόβλη-
μα έχει υποβιβαστεί σε ζή-
τημα ερμηνείας ανεξιχνία-
στων γραφών, σε απλοϊκό
παζάρεμα και σε ζήτημα
ποσοστών.

Η μεταφυσική εμμονή
της ηγεσίας του ΑΚΕΛ στην
διαδικασία των συνομιλιών
με οποιαδήποτε τιμήμα, η
μεταφυσική εμμονή της σε
«ειρηνική λύση» είναι στην
ουσία όχι μόνο απλή απο-
δοχή, αλλά ενεργός υποστή-
ριξη της γραμμής των
παζαρεμάτων, των ποσοστών
και των υποχωρήσεων.

Το επιχείρημα της ηγε-
σίας ότι οι ενδοκυπριακές
προάγουν την προσέγγιση
Ελληνοκυπρίων και Τουρκο-
κυπρίων είναι τουλάχιστο α-
νόητο, γιατί οι συνομιλίες
δεν διζάγονται με τους ου-
σιαστικούς εκπροσώπους
των Τουρκοκυπριακών μα-
ζών, αλλά με το καθεστώς
Ντενκτας που εξαρτάται άμε-
σα και απόλυτα από την Αγ-
κυρα και τον κατοχικό
στράτο.

Σε τελευταία ανάλυση η
ηγεσία του ΑΚΕΛ έχει μετα-
τραπεί στο καλύτερο και συ-
νεπότερο προπαγανδιστή

της πολιτικής γραμμής της
Άρχουσας τάξης.

Οι συνομιλίες θα είχαν
κάποιο ουσιαστικό αν διεξά-
γονταν πάνω στη βάση της α-
μέσως και ολοκληρωμένης
εφαρμογής των αποφάσεων
του Ο.Η.Ε που μιλούν για ά-
μεση αποχώρηση όλων των
ξένων στρατευμάτων και για
επιστροφή όλων των προ-
σφύγων στα σπίτια τους. Οι
συνομιλίες έχουν ξεφύγει
απ' αυτή την βασική αρχή.
Είναι αδιανόητο να συζητή-
ται λύση του εσωτερικού
προβλήματος όταν ο Κυπρι-
ακός λαός βρίσκεται κάτω α-
πό τον εκβιασμό των
κατοχικών στρατευμάτων
και την συνεχή απειλή της ε-
πέκτασης της κατοχής. Είναι
αδιανόητο να συζητηθεί λύ-
ση του Κυπριακού προβλή-
ματος όταν το μισό σχεδόν

του πλυθισμού ζει στην προ-
σφυγία και την αθλιότητα.

Αγαπητή φίλοι και σύν-
τροφοι,

Η Κυπριακή δεξιά βρί-
σκεται και κάτω από μια άλ-
λη ισχυρή πίεση. Την πίεση
της αυξανόμενης οικονομι-
κής κρίσης που δεν είναι
συμπτωμα αποκλειστικά κυ-
πριακή. Είναι μια κρίση που
αφορά το παγκόσμιο καπιτα-
λιστικό σύστημα του οποίου
η Κυπριακή οικονομία είναι
εξάρτημα. Ήδη από τα πρώ-
τα χρόνια της δεκαετίας μας
ο Ευρωπαϊκός καπιταλισμός
βρίσκεται σε μια υπο εξέλιξη
και συνεχώς αυξανόμενη
κρίση. Η λεγόμενη ενεργια-
κή κρίση που εκδηλώθηκε
τόσο έντονα τον τελευταίο
καιρο επιδεικνύει την κατά-
σταση και θέτει ένα θεμελια-

κό πρόβλημα ύπαρξης του
ιδίου του συστήματος.

Τα χρόνια που μας έρ-
χονται θα είναι αποφασιστι-
κής σημασίας για την
εξέλιξη της πάλης των λαϊ-
κών μαζών τόσο στις ιμπερι-
αλιστικές μητροπόλεις όσο
και στις χώρες της περιφέ-
ρειας.

Στην Κύπρο ύστερα από
τις περικοπές βασικών δικαι-
ωμάτων των εργατών και τις
θριαμβολογίες τις κυβέρνη-
σης για το λεγόμενο «οικο-
νομικό θαύμα» και το
«ισχυρό δαϊμόνιο» του Κύ-
πριου επιχειρηματία, ακο-
λούθησαν τα παράπονα για
δήθεν υπερβολικές απαιτή-
σεις από την πλευρά των ερ-
γαζομένων, για παράλογα
αιτήματα, για αστοχές απερ-
γίες που πλήττουν δήθεν το
«εθνικό θέμα» για να συνεχι-
σουν η επιβολή νέας έμμε-
σης και άμεσης φορολογίας,
τα μέτρα λιτότητας, οι κώδι-
κες βιομηχανικών σχέσεων,
οι περικοπές, οι μισθοί πεί-
νας των εργαζομένων, και τα
πρόσθετα μέτρα για εξοικο-
νόμηση ενέργειας, που πλήτ-
τουν άμεσα τον
φτωχόκοσμο, τους εργάτες,
τους πρόσφυγες, τους φτω-
χούς αγρότες και τα χαμηλά
μεσαία στρώματα.

Για να φτάσουν τέλος η
κυβερνητικοί εκπρόσωποι
να υποστηρίξουν με θρασύ-
τητα να υποστηρίξουν από
το ραδιόφωνο και τα διάφορα
συνέδρια των βιομηχάνων ό-
τι για όλη αυτή την κατάστα-
ση και για το «πισωγύρισμα»
της οικονομίας φταίει βασί-
κα η εργατική τάξη κι οι υ-
περβολικές της απαιτήσεις.

Δηλαδή φωνάζει ο κλέ-
φτης για να φοβηθεί ο νοικο-
κύρης.

Που είναι το οικονομικό
θαύμα; Που είναι η ανάκαμ-
ψη της οικονομίας; Που εί-
ναι η εύρωστη Κυπριακή
οικονομία;

Εκτός αν οι Κυβερνητι-
κοί παράγοντες ευνοούν το
οικονομικό θαύμα, την ανα-
κάλυψη και την ευρωστία για
τα κέρδη των βιομηχάνων,
των ξενοδόχων και των άλ-
λων μεγαλοεπιχειρηματιών.
Τότε συμφωνούμε. Γιατί ε-
μείς ξέρουμε πως τα μεροκά-
ματα των εργατών είναι
μεροκάματα πείνας, πως οι
συντεχνίες με κόπο συγκρα-
τών την οργή των εργαζομέ-
νων. Εμείς ξέρουμε πως οι
μικροκαταστηματαρχές και
οι αγρότες φυτοζωούν και
πως οι πρόσφυγες δεν ζουν.
Και ξέρουμε πως οι βιομήχα-
νοι αυξάνουν τα κέρδη τους

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Σύντροφοι — Συντρόφισσες,

Η Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοΐζου μαζεύ-
τηκε σήμερα εδώ μαζί με το Σοσιαλιστικό Κόμμα Ε-
ΔΕΚ και την Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ για να
αποτίσει φόρο τιμής στο μεγάλο Ήρωα ποιητή,
σύντροφο Δώρο Λοΐζο.

Ο Δώρος για μας δεν ήταν απλώς ένας μεγάλος
αγωνιστής που πολέμησε και έπεσε στον Αγώνα για
Λευτερία και σοσιαλισμό αλλά και πρωτοπόρος
στον αγώνα των μαθητών για Εκδημοκρατικοποίηση
της Παιδείας. Εμείς σαν Μαθητές έχουμε καθήκον
να συνεχίσουμε μέχρι την τελική νίκη το έργο που ε-
κείνος άρχισε και να θέσουμε τις βάσεις για μια υγιή
Λαϊκή Παιδεία.

Πέντε χρόνια μετά την δολοφονική απόπειρα ε-
ναντίον του προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος
Βάσου Λυσσαρίδη και την δολοφονική απόπειρα οι
δολοφόνοι κυκλοφορούν ελεύθεροι και ατιμώρητοι.
Για μια ακόμα φορά η δικαιοσύνη δεν λειτούργησε
και ο σκοταδισμός νίκησε. Η αστική τάξη της Κύ-
πρου έκλεισε το θέμα όπως και τόσα άλλα με το πρό-
βλημα της ενότητας. Δηλαδή ενώ βρίσκμαστε κάτω
από συνθήκες κατοχής μετά την διπλή επίθεση του
Ιμπεριαλισμού τον Ιούλη του 74 και η κυβέρνηση
και η αστική τάξη αντι να ετοιμάζονται για αγώνα
προσπαθούν να κλείσουν το στόμα των αγωνιστών με
το να λένε στο λαό ότι προσπαθεί να σπάσει την δήθεν
ενότητα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων στην
πάλη ενάντια στην Δεξιά, ενάντια στα μονοπώλια
και στην οικονομική ολιγαρχία. Στο όνομα ενός ανύ-
παρκτου αγώνα οι αστοί αισχροκερδούν ενώ οι εργα-
ζόμενοι αμείβονται με μεροκάματα πείνας.

Εμείς σαν Μαθητική οργάνωση δεν θα ξεχάσου-
με, δεν θα υποκείσουμε δεν θα συμβιβαστούμε και
δεν θα υποστείουμε το λάβαρο του Αγώνα που κρα-
τούσε μπροστά της ο δάσκαλος Δώρος.

Είμαστε η νέα γενιά και θα συνεχίσουμε τον Α-
γώνα του Δώρου για λευτερία και σοσιαλισμό. Για να
συλληφθούν και να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του
Δώρου και όλοι όσοι εκτέλεσαν ιμπεριαλιστικά σχέ-
δια. Για μια Κύπρο Λεύτερη ενωμένη και σοσιαλι-
στική χωρίς καμία εκμετάλλευση ανθρώπου από
άνθρωπο.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΔΕΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ
Ο ΔΩΡΟΣ ΖΕΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ

Αναφορά στο φοιτητικό μας κίνημα στην Αγγλία

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΚΦΑ ΕΥΝΟΕΙ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑ

Για να προωθεί εύκολα την συμβιβαστική πολιτική της απέναντι στη δεξιά

Κάθε χρόνο αρκετοί Κύπριοι φεύγουν για σπουδές στην Αγγλία, και πάντα, ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχει ένας αριθμός φοιτητών, οι οποίοι βλέπουν την περίοδο των σπουδών -τους και σαν μια ευκαιρία ανάπτυξης κάποιας πολιτικής δραστηριότητας μέσα στο φοιτητικό χώρο. Οι δραστηριότητες που μπορούν να αναπτύξουν οι Κύπριοι φοιτητές στην Αγγλία είναι πολλές. Υπάρχει η αναγκαιότητα για ενημέρωση και κινητοποίηση της Κυπριακής Παροικίας πάνω στο Κυπριακό, η λύση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές εκεί, και που επιβάλλει την ύπαρξη ενός δυνατού συνδικαλιστικού κινήματος, και η παρουσία ενός μεγάλου αριθμού Τουρκοκυπρίων φοιτητών που δίνει σ' εμάς τους ελληνοκύπριους την δυνατότητα επαφής μαζί-τους και ανάπτυξης κοινής δράσης.

Οι πρώτες εντυπώσεις όμως από την κατάσταση του Κυπριακού φοιτητικού κινήματος στην Αγγλία, και ειδικότερα του συλλόγου στον οποίο βρίσκονται οργανωμένοι οι Κύπριοι φοιτητές, είναι οπωσδήποτε απογοητευτικές. Από τις 5 περίπου χιλιάδες φοιτητές που βρίσκονται στο Λονδίνο, λίγο περισσότεροι από εκατό είναι οργανωμένοι στο ΣΥΚΦΑ (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών Αγγλίας), οι δε δραστηριότητες του Συλλόγου, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες. Ο Σύλλογος έχει καταντήσει να υπάρχει τυπικά, δεν έχει σχεδόν καμία επαφή με το Αγγλικό φοιτητικό κίνη-

μα ή με οποιαδήποτε άλλη ξένη φοιτητική οργάνωση, δεν προωθεί καμία κινητοποίηση σχετικά με το κυπριακό ή με τα συνδικαλιστικά προβλήματα των φοιτητών, και αποτυγχάνει να ενημερώνει καν τα μέλη-του, σε σχέση με θέματα που τους αφορούν.

Ένας λόγος γι' αυτή την κατάσταση του φοιτητικού κινήματος είναι σίγουρα οι αντικειμενικές συνθήκες που επικρατούν στην Αγγλία και ιδιαίτερα στο Λονδίνο όπου βρίσκεται όλη ουσιαστικά η δύναμη του Συλλόγου. Οι μεγάλες αποστάσεις, τα ψηλά κόστη μεταφοράς, και ο φόρτος των

μαθημάτων που δημιουργα το Εγγλέζικο σύστημα εκπαίδευσης, είναι οπωσδήποτε παράγοντες οι οποίοι δρουν αρνητικά πάνω στην συμμετοχή των Φοιτητών στο Σύλλογο. Το να θεωρήσει όμως κανείς τους λόγους αυτούς σαν τους μόνους υπεύθυνους για την κατάσταση που επικρατεί, και να καταστήσει έτσι τον ΣΥΚΦΑ άμοιρο ευθυνών, δεν είναι τίποτε άλλο παρα αποφυγή του να τοποθετηθεί η ηγεσία του Συλλόγου μπροστά στις ευθύνες -της. Γιατί και μέσα σε αρνητικές αντικειμενικές συνθήκες, ο ΣΥΚΦΑ θα μπορούσε να συσπειρώσει γύρω-του τις μάζες των Κυπρίων φοιτητών φτάνει να μπορούσε να προσφέρει στους φοιτητές τα πλαίσια μέσα από τα οποία θα μπορούσαν να αγωνιστούν για την επίλυση των προβλημάτων τους. Αντι αυτού όμως, η ηγεσία του ΣΥΚΦΑ περιορίζει τον αγώνα για λύση στα προβλήματα, στο επίπεδο των διπλωματικών επαφών με κυβερνητικούς επιστήμους, αρνούμενη οποιαδήποτε κινητοποίηση των φοιτητών. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την αδρανοποίηση των φοιτητών γιατί δεν τους προσφέρει καμία δυνατότητα συμμετοχής σε δράση, κάτι που κάνει και την λύση των προβλημάτων αδύνατη μια και ο Σύλλογος δεν έχει κανένα μοχλό πίεσης προς την Κυβέρνηση. Σε σχέση με το Κυπριακό ζήτημα από την άλλη, ο Σύλλογος δεν προσφέρει τίποτε άλλο παρα υποστήριξη προς την συμ-

βιβαστική πολιτική της Κυπριακής Κυβέρνησης, πράγμα που αναπόφευχτα οδηγεί σε απογοήτευση και αδράνεια.

Την ηγεσία του ΣΥΚΦΑ ελέγχει με πλειοψηφία η Δημοκρατική Κίνηση Φοιτητών Αγγλίας, ΔΗΚΦΑ. Μέσα στα πλαίσια των προσπαθειών-της για διατήρηση του ελέγχου που ασκεί πάνω στο Σύλλογο, η ΔΗΚΦΑ έχει καταπατήσει κάθε δικαίωμα εκφράσης των διαφωνούντων μέσα στο σύλλογο, και γενικά αποφεύγει να δημιουργα οποιοδήποτε προβληματισμό στα μέλη του ΣΥΚΦΑ. Στην αντιπολίτευση, μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο και τις γενικές συνελεύσεις του Συλλόγου, βρίσκεται η Φοιτητική Αγωνιστική Παράταξη, ΦΑΠ. Παρ' όλο που και οι δύο παρατάξεις, ΦΑΠ και ΔΗΚΦΑ είναι αριστερές, οι διαφωνίες τους είναι τεράστιες. Η ΦΑΠ αρνείται να δεχτεί τη διζωνική ομοσπονδία σαν λύση στο Κυπριακό και πιστεύει πως η μόνη λύση που μπορεί να θεωρηθεί δίκαιη είναι αυτή που θα προέλθει από τον κοινό αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων. Η ΔΗΚΦΑ, αντίθετα υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την πολιτική της κυβέρνησης. Σε σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές μας στο Λονδίνο, η ΦΑΠ υποστηρίζει την αγωνιστική κινητοποίηση των φοιτητών για άσκηση πιέσεων

πάνω στην κυβέρνηση μας, και την στενή συνεργασία των Κυπρίων φοιτητών με το Αγγλικό και τα άλλα ξένα φοιτητικά κινήματα για την άσκηση πιέσεων πάνω στην Αγγλική κυβέρνηση. Πέρα απ' αυτά, η ΦΑΠ, πιστεύει πως ένας από τους κύριους ρόλους που έχει να παίξει ο Σύλλογος, είναι το να προσφέρει στους φοιτητές προβληματισμό και τη δυνατότητα ανεξάρτητης πνευματικής ανάπτυξης και πλάτεμα του νου, κάτι που η ΔΗΚΦΑ πολεμά με κάθε μέσο.

Παρ' όλα αυτά, καθήκον του κάθε προοδευτικού φοιτητή είναι η ένταξη μέσα στο Σύλλογο, και παράλληλα ο αγώνας για να εκδημοκρατικοποιηθεί. Η εξουσία της ΔΗΚΦΑ στηρίζεται αποκλειστικά πάνω στην αμάθεια και την άγνοια που προωθεί μέσα στους φοιτητές, και γι' αυτό το λόγο είναι πολύ εύθραστη. Η σκληρή και σωστή δουλειά από μέρους των αγώνων προοδευτικών φοιτητών δεν μπορεί παρα να έχει θετικά αποτελέσματα για το καλό όλων των Κυπρίων φοιτητών στην Αγγλία και για τον αγώνα του λαού μας στην Κύπρο. Τυχόν αποτυχία τους, θα σημάνει ταυτόχρονα και την ολοκληρωτική νέκρωση του κυπριακού φοιτητικού συλλόγου.

Αντρέας Π.
Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΥΚΦΑ

Συνέχεια από τη σελ. 5

και τα εξάγουν στο εξωτερικό. Ξέρουμε πως δεν είναι διατεθειμένη να κάνουν έστω και την πιο μικρή παραχώρηση στους εργάτες και τους άλλους εργαζομένους. Ξέρουμε πως εξαπατούν τον κόσμο με πρόσχημα «το εθνικό πρόβλημα» και την θεωρία της επιβαλλόμενης δήθεν «ταξικής συνεργασίας». Εμείς ξέρουμε πως την οικονομική κρίση θα την πληρώσουν στο τέλος οι εργαζόμενοι.

Από την άλλη πλευρά οι ηγεσίες των συντεχνιών έχουν υποταχθεί πλήρως στην «θεωρία» της ταξικής συνεργασίας και το σύνθημα της «εθνικής ενότητας». Έχουν δεχτεί την υπογραφή των κώδικα βιομηχανικών σχέσεων που αφαιρεί στην ουσία από τους εργάτες το δικαίωμα της απεργίας και δέχεται σαν διαιτητή στις εργατικές σχέσεις την Κυβέρνηση. Έχουν δεχτεί τις περικοπές. Τα αιτήματα που προβάλλουν είναι ανεμικά και δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες μιας ανεχτής ζωής. Κι όταν ακόμα κάτω από την πίεση των εργατών προχωρήσουν στην αποδοχή μιας απεργίας μπαίνουν σε διαδικασίες μακροχρόνων διαπραγματεύσεων και

υποχωρήσεων σε βάρος των εργαζομένων, πράγμα που σημαίνει συνεχείς απογοητεύσεις και σπάσιμο του ηθικού της εργατικής τάξης.

Σε τελευταία ανάλυση οι ηγεσίες των συντεχνιών συντηρούν με τον τρόπο τους στην εξαπάτηση των εργατών.

Στα κατεχόμενα η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερα γιατί οι Τουρκοκύπριοι εργάτες έχουν να αντιμετωπίσουν όχι μόνο την πλήρη έλλειψη οικονομίας, όχι μόνο την απλεισία της Ντεκτασικής κλίμακας αλλά και την δικτατορευση της Άγκυρας μέσω των κατοχικών στρατευμάτων.

Αγαπητοί φίλοι,

Η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα από το πολιτικό και οικονομικό αδιέξοδο είναι αρκετά λεπτή και επικίνδυνη. Η κυβέρνηση βρίσκεται σε αδυναμία να ελέγξει τα γεγονότα, η ηγεσία του ΑΚΕΛ αποκάλυπτα έχει υποταχθεί στην πολιτική γραμμή των σταδιακών υποχωρήσεων.

Δεν υπάρχει άλλη λύση από την ίδια την πάλη των λαϊκών μαζών, η σκυτάλη πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων και των καταπιεσμένων.

Μόνο αυτές οι δυνάμεις μπορούν να δώσουν δίκαιη λύση στο εθνικό πρόβλημα. Και μόνο αυτοί μπορούν ν' αντιμετωπίσουν τις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις.

Μόνο ένα μέτωπο των Ε-Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων μπορεί ν' αντιμετωπίσει την κατοχή και να δημιουργήσει μια Κύπρο πραγματικά Λευτερή, ανεξάρτητη και σοσιαλιστική.

Ένα τέτοιο μέτωπο όμως δεν μπορεί να γίνει με τους κάθε λογής αστούς, γιατί η λύση του Κυπριακού προβλήματος βρίσκεται μέσα σε μια σοσιαλιστική προοπτική. Οι Ε/Κυπριοί εργαζόμενοι, δεν είναι διατεθειμένοι ν' αγωνιστούν για μια λύση που θα σημαίνει δικαίωση του προβλήματος, συνέχιση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Ιδιαίτερα οι Τ/Κύπριοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να προχωρήσουν σ' ένα αγώνα που θα έχει σαν αποτέλεσμα την αλλαγή ενός αφέντη από ένα άλλο.

Αυτό το μέτωπο όμως που δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα αν δεν υπάρχει από την πλευρά των Ε/Κυπρίων εργαζομένων ένα ξεκάθαρο αγωνιστικό πρόγραμμα, πάνω σε όλα τα θέματα, στηριγμένο πάνω σε

μια σοσιαλιστική προοπτική που να κατοχυρώνει δομικά τα συμφέροντα και των Ε-Κυπρίων αλλά και των Τ/Κυπριακών μαζών. Και το πρόγραμμα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αποτελεί μια ισχυρή βάση προς αυτή την κατεύθυνση.

Εμείς κάνουμε ξεκάθαρο στους Τ/Κυπρίους συντρόφους και λαϊκούς αγωνιστές, πως καταγγέλλουμε ανοιχτά τον σωβινισμό της άρχουσας τάξης και στις δυο πλευρές, πως δεν έχουμε τίποτα να μοιράσουμε μαζί τους, πως θέλουμε μαζί τους να ζήσουμε και από κοινού να κερδίσουμε την Λευτερία μας.

Εμείς κάνουμε ξεκάθαρο και σε εχθρούς και σε φίλους πως αγωνιζόμαστε για μια γνήσια λευτερία, για μια Κύπρο σοσιαλιστική όπου πραγματικός Λαός, Έλληνες και Τούρκοι, θα είναι διαφεντευτές της μήρας τους και της δουλειά τους.

Κάνουμε ξεκάθαρο πως θα αγωνιζόμαστε χωρίς πεισογυρίσματα και χωρίς συμβιβασμούς ως την τελική νίκη.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Τιμώντας σήμερα τη μνήμη του μεγάλου αγωνι-

στη της αντίστασης του Δ. Λοΐζου, σας λέω και τούτο.

Βρίσκομαι εδώ σαν εκπρόσωπος μιας άτυχης και συνάμα και μιας τυχερής γενιάς. Της γενιάς του Δώρου Λοΐζου. Μιας γενιάς που μεγάλωσε, ζυμώθηκε ανδρώθηκε και ωρίμασε μέσα στην πάλη του 55-57, της κρίσης του 63, της δικτατορίας και των συμποκνωμένων τραγικών γεγονότων των τελευταίων 5 χρόνων. Μιας γενιάς που δεν χάρηκε τα καλύτερα χρόνια της ζωής της και βρέθηκε από πολύ νωρίς υποχρεωμένη να υπερασπίζεται με κάθε τρόπο την Λευτερία.

Οι μάχες που μας περιμένουν ξεπερνούν σε σπουδαιότητα την μικρή ανθρώπινη ματαιότητα.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα με όπλο μας την αλήθεια και τον Σοσιαλισμό, όπως ήθελε κι όπως τον οραματίστηκε ο Δ. Λοΐζου.

Κι αν η δική μας η γενία αποτύχει να φέρει την Λευτερία σ' αυτό τον τόπο, θα παραδώσουμε τουλάχιστο μιαν ακυλίδωτη σημαία στα παιδιά μας.

Εμείς πάντως θα τους αντισταθούμε όπως και νάναι όσο δυνατοί και νάναι.

Αγώνας μέχρι τη νίκη.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ένα συνεπές κόμμα τραβα ως το τέλος την εφαρμογή της πολιτικής του γραμμής, προσπαθεί να την επιβάλει σ' όλα τα επίπεδα και μέτωπα, στο συνδικαλιστικό, στο πολιτικό, στο πολιτιστικό, στη Τέχνη, στις εφημερίδες.

Έτσι και το ΑΚΕΛ συνεπέστατο στο συμβιβασμό του και στην υποταγή του στην αστική τάξη προσπαθεί να περάσει αυτή την γραμμή του συμβιβασμού ακόμα και στη κριτική της ποίησης.

Το ΑΚΕΛ και οι οργανώσεις του είναι μια χορωδία που φωνάζει για συμβιβασμούς και υποχωρήσεις ακόμα περισσότερες. Η ΠΕΟ μιλά για ταξική ειρήνη και τρέχει συνέχεια να ευνοήσει την αγωνιστική διάθεση των εργαζομένων η ΕΔΟΝ ξεχορτίζει αυλάκια και δρόμους.

Αυτή η πολιτική του συμβιβασμού και του ευνοητισμού κάθε κριτικής διάθεσης για την εκμετάλλευση και καταπίεση της Ελληνοκυπριακής αστικής τάξης για το που οδηγεί το Κυπριακό πρόβλημα αυτή η εξαρτημένη αστική κεφαλαιοκρατική τάξη σπρώχνεται από το ΑΚΕΛ ως την τελευταία του συνέπεια. Η κοινωνική κριτική, η εναντίωση στην εκμετάλλευση ακόμα κι όταν αναφέρεται σ' ένα ποίημα θα συναντήσει την αντίδραση από εφημερίδες και περι-

οδικά που ανήκουν στο κύκλωμα του ΑΚΕΛ.

Να τι γράφει χαρακτηριστικά ο Α. Παννός στη Χαραυγή (Κυριακή 5 Αυγούστου 1979) για τη ποιητική συλλογή του Κώστα Χαραλαμπίδη «Ο παράλληλος των κομμάτων» Λευκωσία 1979.

Αναφερόμενος στους στίχους της συλλογής «θαρθουν χαρούμενες και λεύτερες ημέρες σύντροφε το δείχνουμε τα πονεμένα απ' την αγρύπνια βλέφαρα μας το μαρτυρούν χιλιάδες νύχτες παράνομης σιωπής», γράφει ο Α. Παννός: «Γενικά όμως διακρίνει κανείς στη ποίηση του Χαραλαμπίδη ότι νοιώθει παράνομος και καταπιεσμένος στο χώρο του, στο τόπο του στη μιση ελεύθερη Κύπρο με το «σύντροφό των υποτακτικών» κι ας είναι αλλού ο μεγάλος εχθρός».

Εξανίσταται λοιπόν και απορεί ο Παννός στη κριτική του στη Χαραυγή γιατί ο

ποιητής νοιώθει καταπιεσμένος στο χώρο του γιατί έχει παράνομες σιωπές που δηλώνουν μια εγκάρτηση και ένα όραμα αλλαγής.

Η αφελής και ισοπεδωτική ανάλυση του ΑΚΕΛ φτάνει στο χώρο της ποίησης.

Από τη μια είναι οι «κακοί» (ο Ιμπεριαλισμός οι Τούρκοι...) κι από δω η κοινωνία των αγέλων. Στο δικό μας χώρο που κατα το ΑΚΕΛ είναι ο τελειότερος, δεν υπάρχει εκμετάλλευση και αδικία ούτε κεφάλαιο, αστική τάξη και καταπίεση. Έτσι όταν οι ποιητές μας αγγίζουν τέτοια θέματα αμέσως αρχίζει η κατακραυγή από το ΑΚΕΛ. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η περίπτωση με τη ποιητική συλλογή του Α. Ζαφειρίου «Σχεδόν μηδίζοντες» που επειδή περιέχει μερικούς στοιχείους κοινωνικής κριτικής ξεσήκωσε τη πολιμική του Π. Παιονίδη στο περιοδικό Νέα εποχή.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι οι κριτικές αυτές είναι μια πολιτική θέση που προσπαθεί να σταματήσει και να χτυπήσει κάθε προσπάθεια κοινωνικής και πολιτικής κριτικής στο εσωτερικό της Κύπρου.

Έτσι είδαμε να κόβονται βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, να υπογράφονται βιομηχανικοί κώδικες που εξαφανίζουν το δικαίωμα απεργίας της εργατικής τάξης, να στέλνονται οι εργάτες μας στα σκλαβοπάζαρα του εξωτερικού σε βασικούς τομείς - κοινότητες, συνδικαλιστικές οργανώσεις κ.λ.π - να μην γίνονται εκλογές, ανθρώπους και καταστάσεις «δημοκρατικούς» να πλουτίζουν από το δράμα της Κύπρου, να υπάρχει τόση εκμετάλλευση και καταπίεση κι αυτά να μη περνούν στη θεματογραφία της ποίησης μας, γιατί πέρασε η νοοτροπία ότι αυτά δεν θίνονται.

Αυτο όμως δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ. Οι ποιητές που ξέρουν να πιάσουν τον σφίγγο της εποχής γιατί έχουν καθαρή ματιά, επειδή βρίσκονται έξω από τα κυκλώματα συμφερόντων, ξεκινούν με καινούργιες δυνάμεις. Ο λαός της Κύπρου, η καταπίεση του και η θάληση του για αγώνα τους εμπνέει.

Γιατί οι νέοι μας ξέρουν ότι ο δρόμος για την Κερύνεια και τον Πενταδάκτυλο περνά από το δρόμο της μη εκμετάλλευσης της Λεμεσού και της Λευκωσίας, της μη καταπίεσης και της χρησιμοποίησης του λαού για πλουτισμό από την αστική τάξη.

Γι' αυτό και δεν αρκούν να γράφουν ποιημάτκια

για τον Πενταδάκτυλο, να φορούν τη γραβάτα και το κοστούμι του αγωνιστή - ποιητή που θυμίζει τα σκλαβωμένα εδάφη αλλά αφήνει την αδικία δίπλα του ανέγγιχτη. Η υποκρισία αυτών των ποιητών είναι ξεκάθαρη, αφού η καταπίεση και η αδικία που υπάρχει στην Κύπρο τότε δεν θα φέρει τη απελευθέρωση του Πενταδάκτυλου που τόσο κόπτονται στα ποιήματα τους ότι τους ενδιαφέρει.

Γι' αυτό το θέμα έγραψε κάποιος κύπριος ποιητής.

«Υποκριτές ποιητές του / Πενταδάκτυλου που γράφεται στιχάκια για τις κορφές και τις / πλαγίες του

απαγγέλοντας τα με / ψεύτικη συγκίνηση

στις καφετέριες στα έντυπα της αδικίας και στις δημόσιες θέσεις σας.

Υποκριτές ποιητές του / Πενταδάκτυλου που δεν γράφετε -

για τον μόχθο του εργάτη,

την οργή του καταπιεσμένου σε νότο και

/ βορρία -

αφού αυτοί κάποτε θα / μπορέσουν να τον ελευθερώσουν».

Αυτές τις φωνές που συνδέουν τον αγώνα για απελευθέρωση με τον αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση κανένας δεν μπορεί να τις σταματήσει πια όσες κριτικές εναντίον τους κ αν γράφουν.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΤΗ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

2ο μέρος

Η θεωρία του «κρατικομονοπωλιακού Καπιταλισμού», λέει ότι στην σημερινή «ύστερη» φάση του καπιταλισμού στην Ο.Γ.Δ., το κράτος δεν έχει πια αυτόνομη εξουσία σαν κράτος, αλλά έγινε υποχείριο των μεγάλων οικονομικών συγκροτημάτων που αφού συγκέντρωσαν στα χέρια τους την οικονομία, υπαγορεύουν αυτά στην κυβέρνηση την οικονομική και κοινωνική πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει.

Μια θεωρία, που επαληθεύτηκε, με την οικονομική κρίση σε πολλούς τομείς της δημόσιας ζωής. Έτσι βλέπει κανείς, τη νομοθεσία που ψηφίστηκε, για να εμποδίσει την οικονομική συγκέντρωση των μεγαλοεταίρειων σε τρασά να μην εφαρμόζεται, ή να ψηφίζονται από την κυβέρνηση ειδικές διατάξεις που διευκολύνουν σε καιρούς οικονομικής κρίσης, την κερδοσκοπική επέκταση των βιομηχανικών και επιχειρησέων.

Είναι αυτονόητο ότι το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα δε μπορούσε να ανεκτεί με κανένα τρόπο, μια τέτοια κριτική μέσα από τις γραμμές του, αφού αυτο κυβερνά σήμερα τη Δυτική Γερμανία.

Άλλες ομάδες αριστερής ιδεολογίας στην Ο.Γ.Δ. είναι χωρισμένες σε ομάδες κινεζοκομμουνιστικής, Τροτσκιτικής ιδεολογίας. Κοινο σημείο αυτών των ομάδων, είναι η έλλειψη πολιτικής ωριμότητας και η παραγνώριση της πολιτικής πραγματικότητας που επικρατεί σήμερα στην Ο.Γ.Δ. Οι ομάδες αυτές προπαγανδίζουν, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψη την πλήρη αδιαφορία του γερμανικού αστού πάνω σε πολιτικά θέματα, προπαγανδίζουν την κατάντηση από το λαό πολι-

τικών στόχων, που κατα την γνώμη - μου καταντούν φανταστικές ουτοπίες, αφού η πραγματικότητα - τους βρίσκεται στο απώτερο μέλλον.

Παρόλο που τα μέλη - τους είναι ελάχιστα και το μέγεθος - τους ασήμαντο και χωρίς καμμία σημασία και ωφέλεια για την αριστερή κίνηση, εν τούτοις η φραστική - τους παρουσία είναι σημαντική, αφού τα μέλη - τους ξεχωρίζουν για τη ρητορική - τους ικανότητα, να αναπτύσσουν και να παρεμβάλλουν τις φανταστικές - τους απαιτήσεις πάνω σε κάθε θέμα. Η παρουσία - τους σε πολιτικές οργανώσεις και σε συνδικάτα, που έπρεπε να αποτελούν έπαλξη και βάση συνεργασίας για το προοδευτικό αριστερό κίνημα, είναι πολλές φορές καταστροφική αφού με τις ατέλειωτες συζητήσεις σε διαδικαστικά θέματα παραλύουν κάθε ενεργή αριστερή συνεργασία.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, είναι ξεκάθαρο ότι ένα προοδευτικό αριστεροσοσιαλιστικό κίνημα δε μπορεί να βρει το δρόμο για την κοινοβουλευτική - του αντιπροσώπεψη και να ακουστεί έτσι η φωνή μιας γνήσιας σοσιαλιστικής αντιπολίτευσης.

Την έλλειψη αυτή αναγνώρισαν πρώτα οι φοιτητές, που αντιμετώπιζαν με τη σύμπραξη των Σοσιαλδημοκρατικών - Χριστιανοδημοκρατικών κατά το 1967, κατάλαβαν ότι έπρεπε να αναλάβουν αυτοί το ρόλο της αντιπολίτευσης. Έτσι θεμελιώθηκε ο όρος της «εξωκοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης» που έπαιξε και παίζει τόσο σημαντικό ρόλο στη Δυτικογερμανική καθημερινή ζωή.

Παρ' όλο που το αριστερό κίνημα στην Ο.Γ.Δ. δεν έχει καμ-

μία κομματική βάση, εν τούτοις παρατηρείται στο δημοτικό και επαρχιακό κοινωνικό τομέα μια σημαντική αντίσταση ενάντια στις επιπτώσεις του Καπιταλισμού. Σε αντίθεση με τις «εξαρτούμενες χώρες» (Ελλάδα, Κύπρο, Τουρκία, Ισπανία) και τις χώρες του «τρίτου κόσμου» που οι επιπτώσεις του καπιταλισμού έχουν τη μορφή της φυσικής εξαθλίωσης του ατόμου, όπως φτώχεια, πείνα, κοινωνική αστάθεια και αβεβαιότητα, οι επιπτώσεις του καπιταλισμού στες προηγμένες χώρες όπως η Δυτική Γερμανία, εκδηλώνονται με τη μορφή της κοινωνικής - ψυχολογικής εξαθλίωσης του ατόμου.

Ο θόρυβος, τα καυσάρια, η απομόνωση του ανθρώπου στες μεγαλουπόλεις, η εχθρική για τες ανθρώπινες ανάγκες πολεοδομία, οι πυρηνικοί αντιδραστήρες, μολυσμένα ποτάμια και θάλασσες, πίεση για παραγωγή στη δουλειά, τα προβλήματα με τους ξένους εργάτες στες μεγαλουπόλεις, προξενούν μια κοινωνική και ψυχολογική εξαθλίωση του ατόμου.

Η εξαθλίωση αυτής της μορφής που ανέφερα παραπάνω, είναι και το αποτέλεσμα της επίδρασης του Κεφαλαίου, που δεν ενδιαφέρεται να εξυπηρετήσει ανθρώπινες ανάγκες σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον, αλλά στην κερδοσκοπική - του πορεία καταστρέφει την ανθρωπιά της ζωής. Κάτω από αυτές τις κραυγαλέες αναγκασιότητες, δηλαδή την ανάγκη για ψυχική ηρεμία, για ανθρώπινες σχέσεις, για μια δου-

λειά που να είναι κατανοητή στον εργαζόμενο, βρέθηκε το κοινο σημείο συγκεκριμένης συνεργασίας και αντίστασης ενάντια στον καπιταλισμό, από την προβληματιζόμενη νεότερη γενεα των

σοσιαλιστών και κομμουνιστών.

Η προσπάθεια και η συνεργασία άρχισε από τες συνοικίες, για την αντιμετώπιση καυτών προβλημάτων της συνοικίας, όπως με την ίδρυση παιδικών σταθμών για τα παιδιά των ξένων εργατών και των οικονομικά και κοινωνικά αδικομένων τάξεων. Οι κοινοτικές αρχές εξαναγκάστηκαν να ιδρύσουν σε παραμελημένες συνοικίες κέντρα Νεότητας, που εξελίχθηκαν σε τόπους συναναστροφής και πολιτικής διαφώτισης.

Με τη καθοδήγηση και την πολιτικοποίηση των απομονωμένων ατόμων της συνοικίας άρχισαν να οργανώνονται διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες εναντίον της δημιουργίας πυρηνικών αντιδραστήρων, οι πολίτες οπλισμένοι με νέα αυτοπεποίθηση για τα δικαιώματα - τους, άρχισαν να στρέφονται εναντίον του κοινοτικού συμφεροντολογικού προγραμματισμού, αφού η δήθεν ωραιοποίηση της συνοικίας, εξυπηρετούσε πρώτα την κερδοσκοπία των μεγαλοεταίρειων, παρά τες ανθρώπινες ανάγκες του ατόμου της συνοικίας.

Από την ανάλυση της πολιτικής πραγματικότητας στην Ο.Γ.Δ βγήκε το συμπέρασμα, ότι μόνο με τη διαφώτιση και την αγωνιστική συσπείρωση του λαού, πάνω στα συγκεκριμένα θέματα και ανάγκες της καθημερινής ζωής, μπορούσε να καταλάβει ο μέχρι τότε ατίδωτος αστός, το είδος της εξαθλίωσης που του προξενούσε ο καπιταλισμός. Οι αριστεροί σοσιαλιστές που έχουν τη θέληση για πολιτική δουλειά και προσπαθούν να ξεφύγουν από την απομόνωση, ίδρυσαν το Σοσιαλιστικό Γραφείο στο Οφφενμπάχ, που συντονίζει και καθοδηγεί, όλες τες ομάδες που αγωνίζονται εναντίον του καπι-

ταλισμού στες μεγαλουπόλεις της Δυτικής Γερμανίας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να γράψω και δυο λέξεις για μια νέα κίνηση, στη Δυτική Γερμανία. Είναι η ονομαζόμενη κίνηση των «πράσινων» που δημιουργήθηκε για την προστασία του οικολογικού περιβάλλοντος, και προήλθε από την συνένωση πολυάριθμων ομάδων, εν μέρει αστικής, εν μέρει σοσιαλιστικής κατεύθυνσης, αντίθετων με την ίδρυση πυρηνικών αντιδραστήρων. Εδώ πάλι παρατηρείται καθαρά η προσπάθεια της αντιμετώπισης του προβλήματος από τη βάση, δηλαδή ξεκινώντας από το συγκεκριμένο πλήγμα του καπιταλισμού πάνω στους αγρότες και κάτοικους των περιοχών που κτίστηκαν ή προγραμματίστηκαν πυρηνικοί αντιδραστήρες.

Σίγουρα θα αναρωτιέται κανείς γιατί προσπάθησα να παρουσιάσω τόσο διεξοδικά τα αριστερά κινήματα της Δυτικής Γερμανίας και απολογούμαι. Μια μέρα του Ιούνη στην κεντρική Λαχαναγορά της Λεμεσού, σε συνομιλία - μου με τους υπάλληλους κάποιου συνεργατικού καταστήματος τους άκουσα να συνοψίζουν καθαρά τη γνώμη - τους για την πολιτική κατάσταση στη Δυτική Γερμανία. «Είσαστε όλοι Νεοφασίστες» μου είπαν. Έισως η αμάθεια για την πολιτική κατάσταση στη Δυτική Γερμανία και η ελάχιστη κομματικοπολιτική οργάνωση των γερμανών αριστεροσοσιαλιστών να συντέλεσαν στο σχηματισμό αυτής της γνώμης, σκέπτομαι όμως ότι αυτή η γνώμη δεν προσφέρει καμμία βοήθεια και συμπαράσταση γι' αυτούς και, μέσα στα πλαίσια της θέσης και ιστορίας της χώρας - τους, αγωνίζονται για την πραγματοποίηση της σοσιαλιστικής ιδεολογίας.

ΚΤΥΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ

ΤΗΣ ΑΦΙΣΙΟΚΟΛΛΗΣΗΣ

Ξεκινώντας με το Επιχείρημα ότι οι αφίσσες αποτελούν θέαμα ακαλαίσθητο οι βουλευτές της Δεξιάς (ΔΗ.ΚΟ) ζητούν από την Κυβέρνηση να φτιάξει νομοσχέδιο με το οποίο να διώκονται αφροί που τοποθετούν αφίσσες.

Όμως δεν πείθουν κανένα. Αν πραγματικά νοιάζονταν για την αισθητική θάπρεπε οι βουλευτές αφροί μια και είναι βουλευτές της Λεμεσού να νοιασθούν για το Δασούδι και την Παραλία ώστε να μην καταστρέφονται για χάριν των συμφερόντων

λίγων κεφαλαιοκρατών.

Το θέμα είναι πολιτικό. Αποτελεί προσπάθεια της άρχουσας τάξης να επεκτείνει τον έλεγχο της και να στερήσει τις αριστερές δυνάμεις κι από αυτό το μέσο επαφής τους με τις λαϊκές μάζες.

Έτσι μετά από το Ρα-

διόφωνο (Ρ.Ι.Κ) την Τηλεόραση, τον Αστικό Τύπο, το Θέατρο (Θ.Ο.Κ) τον Κινηματογράφο (Επιτροπή Λογοκρισίας) (Απαγόρευση Πολιτικών Ταινιών), έρχεται τώρα η αστική τάξη να κτυπήσει με απαγορευτικό νόμο το δημοκρατικό δικαίωμα των αριστερών κομμάτων και οργανώσεων ναρχονται σε επαφή με τον λαό να τον πληροφορούν και να τον κινητοποιούν ενάντια σε κάθε επίθεση της αστικής τάξης για περιορισμό

των δημοκρατικών του δικαιωμάτων και του βιοτικού επιπέδου.

Σ' αυτή της την προσπάθεια η αστική τάξη έχει την συμπαράσταση του αστικού τύπου, χαρακτηριστικό είναι η διμοσίευση της σχετικής είδησης από την «Σημερινή».

Τελευταία ο Δήμος Λευκωσίας, έγινε προστάτης σ' αυτή την επίθεση της αντιδράσης. Έτσι έκανε μήνυση ενάντια στο συνα-

γωνιστή Μάριο Σάββα γιατί τοποθετούσε αφίσσες. Το δικαστήριο απάλλαξε τον συναγωνιστή παρ' όλο που δεν αρνήθηκε την πράξη αυτή. Όμως ο «Δήμος» επιμένει και έκανε έφεση.

Εμείς καταδικάζουμε τις ενέργειες αυτές του «Δήμου Λευκωσίας» σαν αποχή της επίθεσης ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις και συμπαράσταμάστε στον συναγωνιστή Μάριο Σάββα.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΡΟΥΝΑΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Είναι φανερό πως η κυβέρνηση στη προσπάθεια της να ελέγχει ακόμα και την ιδιωτική μας ζωή, καταφεύγει όπως όλες οι αστικές κυβερνήσεις στην αστυνομική τρομοκρατία. Αυτές οι ομάδες κύριο στόχο δεν έχουν την «ασφάλεια» των πολιτών αλλά την ασφάλεια του συστήματος.

- Σίγουρα πολλοί προβληματίζονται για τον ρόλο της αστυνομίας και τις ομάδες «αντιτρομοκρατίας» που κυκλοφορούν σήμερα στους δρόμους της χώρας μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συμπεριφοράς και του τρόπου που ενεργά η αστυνομία, είναι τα γεγονότα που δημιουργήθηκαν την Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου στη Λεωφόρο Μακαρίου του Γ. Παρέες νεαρών στέκονταν στο πεζοδρόμιο κουβεντιάζοντας, όταν ξαφνικά κάποιος αστυνομικός άρχισε να τους φωνάζει να διαλυθούν γιατί εμποδίζουν την κυκλοφορία στο πεζοδρόμιο (φαίνεται δεν πρόσεξε πως σε άλλα πεζοδρόμια της Λευκωσίας είναι απλωμένα τραπέζια των καφετηριών που εμποδίζουν σε χειρότερο βαθμό την κυκλοφορία). Οι νεαροί αρνήθηκαν να φύγουν λέγοντας πως δεν ενοχλούν κανένα και είναι δικαίωμα τους να στέκονται στα πεζοδρόμια. Στη συνέχεια όμως κατέφθασαν κι άλλα αστυνομικά λαντ - ρόβερ και χωρίς να ζητήσουν καμμία εξήγηση άρχισαν να σπρώχνουν βίαια στα λαντ - ρόβερ όσους δεν κρατούσαν ταυτότητα. Μερικοί νεαροί από το φόβο τους άρχισαν να κλαίνε, νομίζοντας πως ήταν παραβάτες κάποιου γραπτού και απαγορευτικού νόμου: «Απαγορεύεται η συζήτηση στα πεζοδρόμια, απαγορεύεται να στέκεσαι ή να τρως σάντουιτς στα πεζοδρόμια».

Τελικά μετά από επέ-

βαση διαφόρων, οι νεαροί που είχαν συλλειφθεί, βγήκαν απ' τα λαντ - ρόβερ και άρχισαν να συζητούν και να διαμαρτύρονται στους αστυνομικούς. Ήταν φανερό πως ούτε οι ίδιοι οι αστυνομικοί δεν ήξεραν τους λόγους που ήρθαν, ήξεραν μόνο πως έπρεπε να επιβληθούν και να διαλύσουν τις παρέες ή να συλλάβουν μερικούς για εκφοβισμό.

Το γιατί όμως, καθώς και την λογική της αστυνόμευσης αυτής, τα καυμένα όργανα οι αστυνομικοί δεν το γνωρίζουν παρα μόνο οι υψηλοί προστάτες του συστήματος που τους δίνουν τις διαταγές. Απόδειξη είναι ότι στη σκηνή του περιστατικού έφτασαν και άλλα λαντ - ρόβερ με οπλισμένους «αντιτρομοκράτες» που είχαν διαταγή (όπως ακούσαμε κάποιον απ' αυτούς να λέει) να κτυπήσουν εκείνους που δεν θα διαλύονταν. Λέγοντας μερικοί περαστικοί σ' αυτούς πως είναι δημοκρατικό δικαίωμα των πολιτών να κυκλοφορούν ελεύθεροι στους δρόμους της χώρας τους, αυτοί σιωπήσαν χωρίς να ξέρουν τι να απαντήσουν.

Στο τέλος η κατάσταση διαλύθηκε, αφήνοντας όμως την αγανάκτηση στους νέους.

Οι νεαροί όμως που δήθεν εμποδίζουν την κυκλοφορία, δεν είχαν που αλλού να πάν και κατέφυγον στο να συναντούν τις παρέες τους στο πόδι, μια και οι καφετηρίες και μπυραρίες είναι απρόσιτες για πολλούς - είτε για λόγους

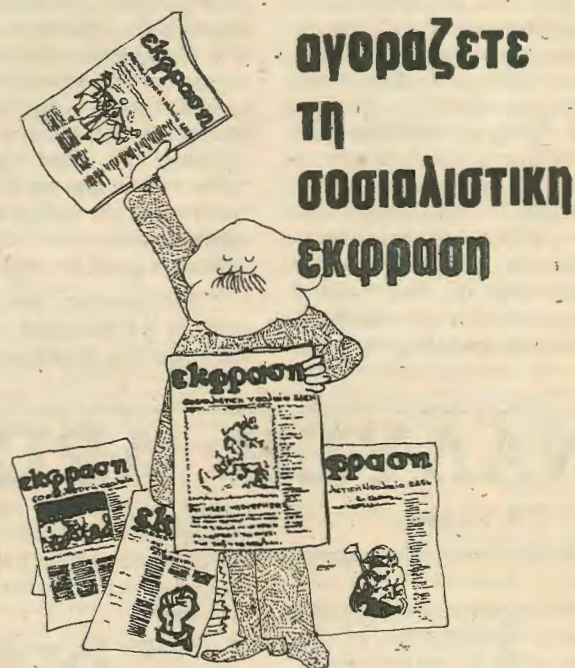
οικονομικούς είτε για λόγους ηλικίας - (ο καφές μόνο στοιχίζει πέντε με έξη σελίνια). Η έλλειψη πραγματικών νεανικών κέντρων ή άλλων χώρων που να προσφέρουν στους νέους σωστή ψυχαγωγία τους σπρώχνει στο να βρουν τον πρακτικότερο και φτηνότερο τρόπο, μαζευόμενοι έξω από καφετερίες.

Απ' αυτά όλα όμως ένα πράγμα καταλαβαίνουμε, ότι μέρα με τη μέρα η ιδιωτική μας ζωή αστυνομεύεται όλο και πιο πολύ.

Πως μέρα με τη μέρα, η αστυνομία θα παίρνει αυστηρότερα μέτρα για την «επιβολή της τάξεως» και πως σιγά - σιγά η Λευκωσία θα γεμίσει από μπλε στολές και πηλίκια και κάθε ελευθερία στες κινήσεις μας θα καταπατείτε.

Υ.Γ. Κατα τα άλλα είναι σ' όλους γνωστό πως τα συγκεκριμένα σώματα ασφαλείας της αστυνομίας δημιουργήθηκαν μετά τα γεγονότα στις κεντρικές φυλακές - απόδραση Παυλίδη κ.λ.π - με σκοπό την «πτάξη της τρομοκρατίας», όπως δηλώθηκε τότε από τους αρμόδιους. Την αντιφασιστική όμως δράση των νεοσύστατων σωμάτων δεν την είδαμε ακόμα. Είμαστε σίγουροι πως τέτοια δράση που θα προστατεύει δηλαδή το λαό από το φασισμό δεν θα δούμε όπως εξάλλου ξαναγράψαμε στην Έκφραση, αναλύοντας την δημιουργία των σωμάτων αυτών. Αντίθετα θα χρησιμοποιηθούν την κατάλληλη στιγμή για να πλήξουν λαϊκές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις είτε για το εθνικό πρόβλημα είτε για συνδικαλιστικές διεκδικήσεις.

Μ.Π.

σοσιαλιστική

ΕΚΦΡΑΣΗ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή \$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ